

Wieści ŁAZARSKIE

Biuletyn Informacyjny Rady Osiedla Święty Łazarz

„Pomódlmy się w Noc Betlejemską,
W Noc Szczęśliwego Rozwiązania,
By wszystko się nam rozplątało,
Węzły, konflikty, powikłania.
Oby się wszystkim trudne sprawy
Porozkrewały jak supelki,
Własne ambicje i urazy
Zaczęły śmieszyć jak kukielki.
Oby w nas paskudne jedze
Pozamieniały się w owieczki,
A w oczach mądre łzy stanęły
Jak na choince barwnej świeczki.
Niech anioł podrze każdy dramat
Aż do rozdziału ostatniego,
I niech nastraszy każdy smutek,
Tak jak goryla niemądrego.
Aby wątpiący się rozpląkał
Na cud czekając w swej kolejce,
A Matka Boska - cichych, ufnych -
Na zawsze wzięła w swoje ręce.”
Ks. Jan Twardowski

**Z okazji Świąt Bożego Narodzenia
wielu głębokich i radosnych przeżyć,
zadumy nad płomieniem świecy,
nabrania dystansu do tego, co wokół,
pięknych chwil roziskrzonych kołędą,
śmiechem i wspomnieniami...**

życzy

Rada Osiedla Św. Łazarz

W numerze...

- Z nami i przed nami
- Łazarski raporcik strona 2
- 15 Lecie Rady Osiedla strona 3
- Zmiany w Naszych Parkach strona 4
- Komisja Bezpieczeństwa i
Porządku Publicznego strona 5
- Bezpieczny Senior strona 6
- Łazarz Sercem Europy strona 7
- Nieznani - Znani Łazarze strona 8

3, 2, 1 ... STARTUJEMY!

Po kilkumiesięcznej przerwie, której przyczyną były wybory nowego samorządu naszej dzielnicy i czas jaki potrzebny był do rozpoczęcia jego normalnej działalności, mamy przyjemność przedstawić Państwu kolejny numer Wieści Łazarskich – pisma redagowanego przez Radę Osiedla Święty Łazarz.

Mijający już rok w naszej okolicy pełen był różnorodnych wydarzeń, w wiele z nich zaangażowana była nasza Rada Osiedla. W tym numerze Wieści chcielibyśmy przedstawić Państwu podsumowanie najciekawszych nich. Istotną, choć może dla większości niedostrzeganą zmianą, było wejście w życie zapowiadanej od wielu lat reformy samorządów pomocniczych Miasta Poznania. W jej wyniku w marcu tego roku została wybrana no-wa Rada Osiedla dla połączonych Osiedli: Targowego i Św. Łazarza. Dzięki zmianom w funkcjonowaniu i finansowaniu Rad Osiedli do dyspozycji radnych trafiły większe niż dotąd środki, dzięki którym możliwe będzie zrealizowanie wielu inwestycji z których korzystać

będą wszyscy mieszkańcy naszej dzielnicy. W tym roku zrealizowanych zostało również wiele działań zapoczątkowanych w poprzedniej kadencji Rad Osiedli, takich jak remont chodnika na Matejki lub stano-wiąca dobry przykład współpracy Osiedla Św. Łazarza i Targowego przebudowa placu zabaw w Parku Wilsona.

Za te i wiele innych inicjatyw należą się słowa podziękowania dla Radnych, którzy dotąd zasiadali w Radach połączonych osiedli. Fakt, iż wielu z nich przeszło pozytywnie ocenę wyborców i w dalszym ciągu zasiada w Radzie Osiedla świadczy o tym, iż i Państwo, mieszkańcy naszej dzielnicy, docenicie ich pracę.

Chcielibyśmy aby Wieści Łazarskie były gazetą mieszkańców. Jeśli chcą Państwo wyrazić swoje poglądy, podzielić się opinią na dany temat zapraszamy do współpracy. Prosimy pisać na tematy, które są dla Was istotne. Chętnie zamieścimy Państwa opinie w naszym piśmie.

Aneta OLSZAK

ZA NAMI I PRZED NAMI ŁAZARSKI RAPORCIK

Pierwszą połowę 2011 roku w dużej mierze rozplanował kalendarz wyborczy, dlatego działo się trochę mniej niż zazwyczaj. Jednak po ukonstytuowaniu się Rady prace nabrały rumieńców. Jej nowi członkowie, z Zarządem na czele, swoje zapęły przedwyborcze potwierdzili w czynach, intensywnie realizując, nakreślone przez Radę poprzedniej kadencji, plany budżetowe oraz prowadząc własne bieżące inicjatywy. Oto, lista tych najważniejszych:

TEMAT	ZADANIE	STAN
Plac zabaw w Parku Wilsona	II etap- montaż urządzeń zabawowych	Zrealizowano maj 2011
Remont ul. Matejki	Kapitałny remont chodnika przy ul. Matejki na odcinku od ul. Niegolewskich do Wyspiańskiego z zachowaniem zabytkowej kostki przy Kościele św. Anny	Zrealizowano listopad 2011
Dni Łazarza	Współorganizacja: Konkurs Łazarzski Omnibus, występ zespołu na Łazarzkiej Paradzie, festyn w Parku Wilsona, Bieg Wolności na Arenie, konkurs plastyczny o Łazarzu w MDKnr 3	Zrealizowano maj-czerwiec 2011
Koncerty: Patriotyczny oraz „Zielone Melodie“	Występ uczniów Zespołu Szkół Muzycznych z ul. Głogowskiej w Sali na terenie Parafii MBBW Auli Zespołu Szkół przy ul. Wyspiańskiego	Zrealizowano 5 i 17 listopada 2011
Lato w Mieście	3 turnusy tygodniowe w Klubie Krag Tygodniowe turnusy w MDK nr 3	Zrealizowano lipiec 2011
Teatr Krokodyl i koncerty muzyczne	Przedstawienie dla dzieci Krasnal Hałabala Koncert w wykonaniu uczniów Zespołu Szkół Muzycznych z ul. Głogowskiej oraz piosenek Hanki Ordonówny	Zrealizowano październik, listopad, grudzień 2011
Pomoc dla placówek oświatowych	Zakupy sprzętu oraz dofinansowanie prac remontowych	Zrealizowano maj-listopad 2011
Konkurs Zielony Poznań	Organizacja konkursu na terenie Rady Osiedla Św. Łazarz, w którym II miejsce w Poznaniu zajęły tereny zielone przy Dziennym Domu Pomocy Społecznej w Poznaniu	Zrealizowano lipiec-sierpień 2011 podsumowanie 17 listopad
Debaty: w sprawie ul. Kolejowej oraz miasteczka EURO	Narady w sprawie rewitalizacji ul Kolejowej oraz w sprawie powstania miasteczka dla kibiców EURO 2012 w Parku Kasprowicza	Zrealizowano listopad-grudzień 2011
Zmiany w ruchu drogowym	Porządkujące zmiany w ruchu przy ulicach: Chelmońskiego, Bogusławskiego, Morawskiego	Zrealizowano wrzesień-listopad 2011
Bezpieczny Senior	Cykl spotkań z seniorami mający na celu edukację i pomoc dla osób starszych w zakresie bezpieczeństwa osobistego	Zrealizowano listopad-grudzień
Bezpieczna droga do szkoły	Cykl spotkań z pierwszaki, wręczenie światełek odblaskowych	Zrealizowano październik 2011

Znany już także plany na 2012 rok. Są one bardzo ambitne, co wynika choćby z tego, iż Rada powiększyła swój zasięg terytorialny, zyskując proporcjonalnie więcej środków i możliwości, ale też związanych z tym obowiązków i odpowiedzialności. Poniżej niektóre z nich, sprawdzimy wspólnie za rok, które z poniższych planów udało się zrealizować:

ZADANIA INWESTYCYJNE	PRZEWIDYWANY TERMIN REALIZACJI
Remont chodników ul. Kolejowa, Chłodna, Konponickiej	I-III kwartał 2012 III-IV kwartał 2012
Montaż luster przy ul. Stablewskiego	III kwartał 2012
Budowa bieżni na terenie SP nr 9	III kwartał 2012
Budowa bieżni i skoczni na boisku SP 77 i Gimnazjum 51	III kwartał 2012
Budowa i rozwój placów zabaw w Parku Kasprowicza i przy ul. Dmowskiego	III-IV kwartał 2012
Rozbudowa siłowni w Parku Kasprowicza	III-IV kwartał 2012
Doposażenie placu zabaw w Parku Wilsona	II kwartał 2012
Doposażenie pracowni komputerowej w SP 69	III kwartał 2012
Dofinansowanie zadań prowadzonych przez placówki oświatowe i kulturalne (konkursy szkolne i sportowe, Dni Łazarza, koncerty etc.)	systematycznie przez pok 2012
Spotkania z cyklu Bezpieczna droga do szkoły i Bezpieczny Senior	III-IV kwartał 2012

foto: Janusz Ludwiczak/www.lazarz.pl

foto: Janusz Ludwiczak/www.lazarz.pl

Rada Osiedla Święty Łazarz jest jedną z 42 Jednostek Pomocniczych Miasta Poznania, powstała w 1996 roku. W tym roku obchodzimy 15 lecie powołania jednostki pomocniczej na Łazarzu.

Spółeczna inicjatywa powołania łazarskiej rady osiedla pojawiła się w 1995 roku. Jej inicjatorzy uznali że istnienie takiego organu może być pożyteczne dla dzielnicy. Mieli świadomość że kompetencje, środki finansowe przyszłej Rady były niewielkie ale dawały szansę na oddolne zmiany w zarządzaniu budżetem miasta. Idei założenia rady osiedla patronowało dwóch ówczesnych radnych miejskich: Marek Simon i Czesław Ratajczak. Aby powołać Radę Osiedla trzeba było zebrać podpisy 5% mieszkańców Łazarza, których było wtedy około 37 tysięcy. Z zebraniem wymaganej liczby podpisów nie było problemów. Do połowy roku 1996 4000 osób podpisało listę popierającą tę ideę i w wyniku tego uzyskano zgodę Rady Miasta na powołanie Osiedla Św. Łazarza. W czerwcu 1996 roku przeprowadzono pierwsze wybory do Rady Osiedla Świętego Łazarza. Po wakacjach odbyła się pierwsza inauguracyjna sesja Rady. Pierwszym Przewodniczącym Rady został pan Ryszard Machnik jego zastępcami wybrano Tadeusza Pałaszkiwicza, Czesława Ratajczaka i Marka Simona. Przewodniczącym Zarządu został pan Tadeusz Klemenczak. zastępcami wybrano Lidzię Dudziak i Nadzieję Zielińską-Kaczmarek. Następnymi Przewodniczącymi Rady byli: Krzysztof Antkowiak do roku 2004, Wojciech Wośkowiak 2004-2008, Ewa Garasz w latach 2008-2010 i ponownie od roku 2011 Wojciech Wośkowiak. Z ciekawostek należy wspomnieć, że po Marku Simonie pałeczkę radnego osiedlowego przejął syn Jacek Simon (był radnym dwie kadencje)

Uchwałą Nr LXXV/1068/V/2010 Rady Miasta Poznania z dnia 9 lipca 2010 r. w ramach reformy funkcjonalnej jednostek pomocniczych w Poznaniu Rada Osiedla Świętego

Łazarza została z dniem 1 stycznia 2011 roku połączona z Osiedlem Targowym w jedno osiedle o nazwie Rada Osiedla Święty Łazarz.

Osiedle Święty Łazarz liczy obecnie prawie 37 tys. mieszkańców i obejmuje obszar 3,7 km². Do zadań Rady Osiedla Święty Łazarz należą sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, działania dotyczące obszaru w zakresie: tworzenia więzi lokalnych, funkcjonowania i rozwoju infrastruktury technicznej, lokalnych dróg, chodników i parkingów, oświaty, kultury, sportu, rekreacji, ładu przestrzennego, porządku i bezpieczeństwa, stanu środowiska, skwerów, zieleńców, parków, dbałości o mienie miasta czy usług świadczonych przez jednostki organizacyjne miasta. W związku z przeprowadzoną reformą funkcjonalną, rady osiedli uzyskały większe kompetencje. Uzyskały statut inicjatywy uchwałodawczej w sprawach dotyczących osiedla. Poza tym będą one miały możliwość wskazywania oraz decydowania o kolejności i rozdziale funduszy miejskich na zadania realizowane na obszarze danego osiedla.

Jedną z ważniejszych kompetencji, jakie zyskały rady osiedli to możliwość udziału w pracach komisji odbioru robót oraz komisji konkursowych wyłaniających dyrektorów placówek oświatowych zlokalizowanych na terenie działania osiedla.

Nowa Rada V kadencji powołana została 18 kwietnia 2011.

Przewodniczącym Rady Osiedla wybrano

Wiceprzewodniczącymi Rady:

Przewodniczącą Zarządu została

Zastępcami Przewodniczącej Zarządu są:

Wojciecha Wośkowiaka

Annę Nawrot, Marka Kurkowiaka

Maria Łazarz

Bogumiła Maćkowiak, Tomasz Brojewski

Maria ŁAZARZ

Po 15 latach Rada Osiedla

zmieniła swoją siedzibę.

Od 1 lipca 2011 biuro

Rady mieści się w

Zespole Szkół

Gimnazjalno-Licealnych,

ul. Wyspiańskiego 27

tel. 61 866 47 34 wew. 45

foto: Janusz Ludwiczak/www.lazarz.pl

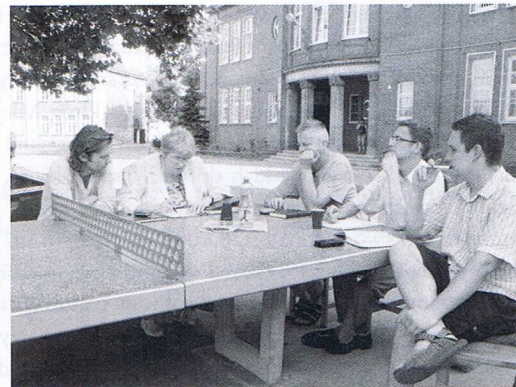

foto: Janusz Ludwiczak/www.lazarz.pl

ZMIANY W NASZYCH PARKACH

Niewątpliwym bogactwem Łazarza są jego Parki: Wilsona i Kasprowicza. Są one zielonymi płucami naszej dzielnicy, służą jako miejsca wypoczynku i rekreacji dla mieszkańców Łazarza. Od tego roku jest jeszcze więcej powodów by się do nich wybierać.

Wiosną tego roku, w czasie trwania obchodów 100 lecia Palmiarni Po-znańskiej, został otwarty plac zabaw w Parku Wilsona. Był on wspólną inicjatywą Rad Osiedli ze Świętego Łazarza i Osiedla Targowego. Stworzenie przestrzeni zabaw dla dzieci w tym parku nie było proste. Ze względu na zabytkowy charakter Parku Wilsona (jego początki sięgają 1834 roku) władze Palmiarni nie chciały wyrazić na to zgody. Na szczęście miejski konserwator zabytków nie podzielał ich opinii. Sytuację tę wykorzystali Rady Osiedli, które wspólnie wygospodarowały na ten cel ok. 50 tys. zł. Powstało miejsce dla najmłodszych, gdzie całe rodziny wspólnie spędzają czas. Jest urządzone pomysłowo. Wszystkie zabawki mają niezbędne atesty i co najważniejsze bardzo podobają się dzieciom. Plac zabaw ma być sto-pniowo rozbudowywany i wzbogacany o nowe elementy.

W Parku Kasprowicza powstała siłownia dla seniorów. Dzięki temu można zadbać o kondycję fizyczną ćwicząc na świeżym powietrzu. Środki na ten cel (50 tys. zł) zostały uchwalone przez Radę Miasta Poznania. Siłownia zbudowana została z myślą o osobach starszych, jednak korzystają z niej ludzie w różnym wieku. Jest miejscem, w którym można zdrowo spędzić czas z rodziną i przyjaciółmi. O tym, że takie miejsce jest mieszkańcom potrzebne najlepiej świadczy ilość osób, które codziennie korzystają z tego sprzętu. To jednak nie koniec zmian w naszych parkach. W nadchodzącym roku planowane jest zrealizowanie kolejnej inwestycji w Parku Kasprowicza. W pobliżu siłowni dla seniorów zlokalizowany zostanie plac zabaw dla dzieci. Dzięki temu powstanie zakątek pełen atrakcji dla całej rodziny. Na plan i wykonanie placu zabaw Rada Osiedla zarezerwowała w budżecie na 2012 r. 100 tysięcy zł.

Filip OLSZAK

fot. Janusz Ludwiczak/www.lazarz.pl

fot. Janusz Ludwiczak/www.lazarz.pl

ŁAZARSKIE INWESTYCJE

Ważnym elementem w wydatkowaniu środków finansowych, będących w dyspozycji Rady Osiedla Św. Łazarz, jest ich przekazywanie jednostkom miejskim, na realizację zadań inwestycyjnych. Tak było również w kończącym się roku. Największe środki, w wysokości 100.000,- złotych, zostały przeznaczone dla Zarządu Dróg Miejskich, na remont chodnika przy ulicy Matejki. Został on wykonany we wrześniu, na odcinku od ul. Niegolewskich do ul. Wyspiańskiego, po obu stronach. Ogólna kwota związana z pracami remontowymi, na tym odcinku, zamknęła się kwotą ponad 320.000,- złotych. To już kolejny fragment chodnika na Łazarzu, który został wyremontowany dzięki zaangażowaniu naszego samorządu. W maju tego roku, w parku Wilsona, rozpoczął się kolejny etap modernizacji placu zabaw, dla naszych najmłodszych mieszkańców. Zamontowane zostały dodatkowe urządzenia zabawowe i odnowiono piaskownice. Na te zadania Rada Osiedla św. Łazarz

przeznaczyła kwotę 10.000,- złotych. Realizacja tej inwestycji odbyła się przy finansowym wsparciu i wspólnych działaniach z ówczesną Radą Osiedla Targowego. Ważnym obszarem w pracy naszego samorządu były działania na rzecz bezpieczeństwa mieszkańców. Stąd wspólna inicjatywa grunwaldzkich samorządów pomocniczych, dzięki którym, w wyniku przekazania środków finansowych policjanci z Komisariatu na Grunwaldzie otrzymali dwoje radiowozów. Na to przedsięwzięcie przeznaczyliśmy 5500,- złotych. Ostatnim obszarem inwestycyjnym były zakupy pomocy dydaktycznych dla łazarskich szkół i wyposażenie w elementy zabawowe placów zabaw w przedszkolach. Te zadania zamknęły się w kwocie ponad 50.000,- złotych. Plan rzeczowo – finansowy na 2012 rok zakłada jeszcze większe wydatkowanie środków na tego typu działania. Mamy nadzieję, że dzięki temu Łazarz będzie stawał się coraz piękniejszy, atrakcyjniejszy i bezpieczny.

Wojciech WOŚKOWIAK

KOMISJA BEZPIECZEŃSTWA i PORZĄDKU PUBLICZNEGO

Komisja niniejsza została zwołana po raz pierwszy w dniu 14 czerwca 2011 r. Chęć pracy w komisji zadeklarowało czternaście osób. Niestety, pierwsze zebranie okazało się niewypałem frekwencyjnym i nie osiągnięto kworum. Kolejne spotkanie miało miejsce 27 lipca br. Również i tym razem zebranie nie spotkało się z szerszym zainteresowaniem członków komisji. Zgodnie z przysłowiem „do trzech razy sztuka”, trzecie zebranie zyskało zainteresowanie radnych i można było omówić i przegłosować kilka problemów. Tego też dnia – 8 sierpnia br. - nastąpiła podczas sesji Rady Osiedla zmiana składu komisji. Zmiana niniejsza spowodowała zmianę składu osobowego – radni, którzy nie byli dalej zainteresowani zrezygnowali, a osoby, które chciały działać w ramach tejże komisji, zgłosiły akces.

Od tego momentu każde spotkanie komisji odbywa się przy wymaganym kworum, co znacznie usprawnia pracę. Tym samym możemy i próbujemy wywiązać się z nałożonych zadań, pragnąc tym samym zasłużyć sobie na opinię rzetelnych i oddanych Świętemu Łazarzowi radnych.

Kolejne zebrania KB i PP odbyły się:

6 września 2011 roku wspólnie z Komisją Gospodarki Komunalnej, Polityki Przestrzennej i Ochrony Środowiska – radni obu komisji przeszli wybranym fragmentem osiedla i ocenili stan dróg, chodników, placów pod kątem ich poprawy. Wnioski i uwagi zostały przekazane rzeczowo właściwym organom odpowiedzialnym za stan skontrolowanych obiektów. Niestety, i tym razem dała znać o sobie nikła frekwencja. Pojawiło się zaledwie sześć osób;

15 września 2011 roku zebranie zajął się z zebraniem Komisji Budżetu oraz Komisji Rodziny, Polityki Społecznej i Zdrowia;

13 października 2011 roku mimo, że była to sesja Rady Osiedla, uznaję, że obecność członków KBiPP miała duże znaczenie. Tego dnia doszło do spotkania z przedstawicielami komisariatów grunwaldzkich policji na szczepku dowódczym. Spotkanie mogłoby uchościć za owocne, gdyby nie fakt, że mimo deklaracji ze strony naszych gości woli współpracy, próby nawiązania kontaktu spełżyły na niczym.

26 października 2011 roku odbyło się ostatnie, jak do tej pory, zebranie komisji. Poruszono na nim problemy wynikające np. z braku kontaktu z policją oraz kwestię zlikwidowania nieformalnego skrótu komunikacyjnego (samochody) przez Park Kasprowicza i usunięcie parkujących samochodów wokół Hali ARENA.

Resume w kwestii bezpieczeństwa i porządku publicznego:

Rok 2011

Organizacja pogadanek w ramach programu „Bezpieczna droga do szkoły” dla uczniów klas pierwszych szkół podstawowych – umowa zlecenie na wykonanie i zakup światełek odbłaskowych	1 500
Organizacja pogadanek w ramach programu „BEZPIECZNY SENIOR – umowa zlecenie na wykonanie i zakup gadżetów	4 000
Organizacja pogadanek w ramach akcji "Bezpieczne lato 2010" - dla uczniów szkół podstawowych -umowa zlecenie na wykonanie i zakup gadżetów	4 000
Zakup radiowozu	5 500

Rok 2012

Zakup defibrylatora i apteczek	Straż Miejska	5 000
Organizacja pogadanek i zakup gadżetów: Bezpieczne Lato dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjum, Bezpieczna droga do szkoły dla klas I szkół podstawowych z terenu Osiedla Św. Łazarz	Straż Miejska	6 000
Organizacja pogadanek i gadżetów dla seniorów z Os. Św.Łazarz w ramach akcji "Bezpieczny Senior"	Straż Miejska	3 500
Partycypacja w kupnie radiowozu dla Policji	WZKiB	9 000
Wykonanie luster na ul. Stablewskiego i Jarochońskiego	ZDM	6 000
Zapewnienie środowiskowego wsparcia dla osób starszych, emerytów i rencistów poprzez organizację spotkań okolicznościowych - Spotkania integracyjne seniorów Myślę że to też bezpieczeństwo	WZiSS	2 500

Wspólnie z Komisją Rodziny, Polityki Społecznej i Zdrowia przeprowadziliśmy spotkania informacyjne w ramach programu Bezpieczny Senior. Między innymi po naszej interwencji ZDM usunął awarię na skrzyżowaniu ul. Niegolewskich i Matejki, gdzie zapadł się chodnik.

Drodzy Mieszkańcy Świętego Łazarza! Intencją tego artykułu jest nie tylko chwalenie się pojedynczymi sukcesami. Chcemy zapoznać Was z problemami, z jakimi borykają się radni, których wybraliście. Informujemy Was, co chcemy zrobić dla naszego wspólnego dobra. Pamiętajcie – zostaliśmy wybrani, aby Wam pomagać!

Przewodniczący Komisji Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego

TOMASZ WOJCIECHOWSKI

BEZPIECZNY SENIOR

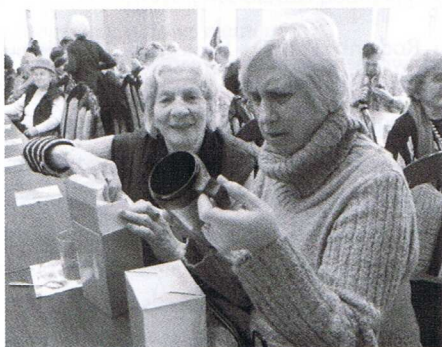
W środę 16 listopada br. w Dziennym Domu Pomocy Społecznej Nr 1 przy ul. Konopnickiej 18, także w salce Parafii Św. Michała Archanioła przy ul. Stolarskiej odbyło się spotkanie w ramach programu „Bezpieczny Senior”.

Akcję zorganizowała Rada Osiedla Św. Łazarz. Z seniorami spotkał się aspirant Maciej Nowak z Komisariatu Policji Poznań - Grunwald oraz inspektor Krzysztof Kapitaniuk z Wydziału Zarządzania Kryzysowego i Bezpieczeństwa Urzędu Miasta Poznania. Obaj panowie przestrzegali seniorów przed przypadkami oszustw, napadów, przemocy domowej, kradzieży kieszonkowych, kradzieży na terenie ogrodów działkowych, cmentarzy, włamań i innych przestępstw.

Z dużym zainteresowaniem przysłuchiwali się seniorzy metodzie wyłudzeń „na wnuczka”. Część osób starszych zaczęła przypominać sobie takie lub podobne sytuacje, z którymi spotkali się i wywiązała się żarliwa dyskusja.

Na zakończenie spotkania seniorzy otrzymali broszurki, gwizdki alarmowe, karty pierwszej pomocy oraz kubki termiczne z numerami alarmowymi ufundowane przez Radę Osiedla Św. Łazarz. Podobne spotkania odbyły się: 5 listopada w Sali Parafii Matki Boskiej Bolesnej, 1 grudnia w Klubie Krąg oraz 5 grudnia 2011 r. w Sali Parafii Św. Anny.

Maria PARADOWSKA

fol. Janusz Ludwiczak/www.lazarz.pl

fol. Janusz Ludwiczak/www.lazarz.pl

fol. Janusz Ludwiczak/www.lazarz.pl

ŁAZARSKIE WSPOMNIENIA

- **Panie pilocie!!! Dziura w samolocie!!!** –

ten przeraźliwy wrzask witał pilotów samolotów, pojawiających się nad szacownym podwórkiem jednej z posesji przy ulicy Mottego. I choć od tego czasu minęło już prawie czterdzieści lat, to zapewne wyrywa ze snu niejednego emerytowanego pilota, któremu przypadło zapaść się samolotem nad tę część Łazarza. Wydobywał się on z gardeł paru kilkulatków, dla których przelot samolotu nad podwórkiem był rzadkim i ekscytującym wydarzeniem.

Miejscami szczególnymi na podwórku były oczywiście piaskownica, huśtawki i sztender. No i wielki kasztanowiec. Tu skupiało się nasze podwórkowe życie - najmłodszych mieszkańców kamienicy.

Piaskownica, jak to piaskownica – służyła w zasadzie do wznoszenia budowli z piasku. Ale już jej obramowanie, wykonane z podkładów kolejowych, robiło nieraz za stół kuchenny, na którym przygotowywało się sałatki z liści babki, łądyg mleczny oraz... pokrojonych łąpatką lub kawałkiem szkiełka dżdżownic. Tuż za piaskownicą, w nieco ukrytym miejscu, powstał cmentarz dla zwierząt. Tam, na swoje ostatnie miejsce spoczynku składane były doczesne szczątki ptaków. Były to ofiary drapieżnych kotów lub przypadki o nieustalanej przyczynie zgonu. Oczywiście wszystko odbywało się z zachowaniem reguł sanitarnych – ptasich nieboszczyków przenosiliśmy bez dotykania, za pomocą łąpatek, kijków lub innych podwórkowych narzędzi. Niestety – nigdy nie udało się nam stwierdzić, co się dzieje z takimi szczątkami – znikają. Gdy próbowaliśmy je po jakimś czasie odkopać, by z ciekawości zobaczyć jak wyglądają – nie było po nich śladu...

Było też miejsce tchnące grozą, które zawsze niepokoiło. To była studzienka – chyba odpływ deszczówki z podwórka – przykryta małą żeliwną kratą. Choć nie za bardzo w to wierzyliśmy, ale jednak trochę strachu mieliśmy. Otóż tam, w głębi, ukrywać się miał od czasów wojny Niemiec. Wojna dopiero co się przecież skończyła, kto wie – myśleliśmy - może tam je-szcze siedzi. A to, że minęło już trzydzieści lat od wojny? No cóż, jak się jest wieku nauczania

początkowego, to niekiedy trudno się połączyć z tym liczeniem lat i poczuciem czasu.

Czasem zdarzało się nam stawać w obronie niepodległości i suwerenności naszego podwórka. Grupa lofrów z sąsiedniego podwórka próbowała bowiem od czasu do czasu przedrzeć się do nas przez dziurę w siatce, czyli płocie. Kiedyś nawet zapaściła się do nas jakaś eka aż z Kolejowej. Zdecydowaliśmy się wtedy na ekspedycję karną. Niestety, wobec przeważających sił wroga, który wyłonił się spomiędzy bloków kolejowych, moja grupa wycofała się na z góry upatrzone pozycje. Mi było jakoś tak głupio od razu uciekać. O mało co nie wzięto mnie więc do niewoli, uprzednio poturbowawszy na szczęście pojawiła się listowa, słusznej postury, która rozpedziła towarzystwo.

Zajęcia na podwórku były nieraz wyczerpujące i trzeba było się dodatkowo posilić. Do tego najlepsze były np. ciepłe lody, ze sklepiku po schódkach, znajdującego się od ulicy. Wsparcia finansowego udzielała więc czasem Cio-cia. Lody – po złotówce - kupowaliśmy sobie z Violetką. Dziś, nijak nie mogę zrozumieć, jak mogło mi to kiedyś w ogóle smakować! Co innego drożdżówki, które mogłem kupować, gdy robiłem już samodzielnie zakupy, w piekarni znajdującej się bliżej ul. Kolejowej. Tak dobrych sznek, nigdy i nigdzie później już nie jadłem.

W ogóle to poza teren podwórka raczej nie wychodziliśmy. Ale zdarzały się takie wyjścia. Najdalej – oczywiście bez wiedzy i zgody dorosłych wybraliśmy się z Arturem na Kolejową, aż do miejsca, gdzie można było za płotem zobaczyć stojące samotnie olbrzymie koła parowozu. To już było prawie przy Hetmańskiej. Letnie deszcze dawały nam możliwość zadbania o elewację bocznej ściany oficyny. Odpadający tynk odsłaniał cegły. Po deszczu były kałuże – można było więc przygotować glajdę, którą uzupełnialiśmy ubytki tynku. Potem, po skończonej, dobrze wykonanej pracy, można było huśtać się do zmierzchu. Huśtając się, wymyślaliśmy z Violetką różne historie, jak choćby o złodziejach obserwujących nas zza komina.

Do ulubionych zajęć po deszczu, należało też tropienie ślimaków. Zostawiały

cdn na następnej stronie...

pełno błyszczących śladów. Ale zazwyczaj nie mogliśmy ich znaleźć. Jednak ekipa śledcza, a w niej Jacek i Iwona, nie dawała za wygraną. W końcu znajdowaliśmy jakiegoś ślimaka. Wielokrotnie powtarzane obietnice, że za pokazanie rogów damy mu sera na pierogi, nie odnosiły skutku. Może dobrze wiedział, że tego sera i tak nie mieliśmy.

Nie sposób nie wspomnieć o zabawach w policjantów i złodziei oraz w kowbojów i Indian. Ale to każdy chyba wtedy przerabiał. Ja miałem strój po bracie, skąd inni mieli swe stroje? Nie wiem – może z pobliskiego zabawkowego, mieszczącego się wówczas obok sklepu z częściami do wartburga lub z tego koło kościoła przy narożniku Głogowskiej i Hibnera/Stablewskiego. A zabawa w chowanego... Cóż, gdy niekiedy do chowania się, próbowaliśmy wykorzystać kubły stojące na gemeli, kończyło się to interwencją Wujka, czyli dozorczy posesji. Budził on respekt, by nie powiedzieć strach. Ale był tym, kto zorganizował i naprawiał nasze podwórkowe sprzęty huśtawki, piaskownicę...

Jesienią trwała natomiast walka o kasztany. Rozłożysty, stojący do dziś, wielki kasztanowiec, zrzucił je na dwa podwórka. My zawzięcie ich

szukaliśmy, nieraz kłócąc się choćby o to kto pierwszy zauważył ukryty w trawie kasztan. Na sąsiednim podwórku, przynależnym do kamienicy od ulicy Karwowskiego jakoś zazwyczaj nikogo nie było. Pamiętam, że w tej kamienicy miał swój warsztat – chyba w sutenerze - szewc, starszy już wówczas człowiek. Podwórkowe życie zamierało nieco w niedziele. Było wtedy przecież wyjście na mszę, a w drodze powrotnej kupowało się jakieś słodczyce – kawałek placka, może sernika w cukierni. Oczywiście w Beziku. No chyba, że w drugiej cukierni – przy skrzyżowaniu Łukaszczyka z Calliera. Ale standardem był Bezik. Tak więc popołudnie zajęte było podwieczorkiem z rodziną. Słuchaliśmy wtedy w domu radiowego „Podwieczorka przy Mikrofonie”. Taki zwyczaj wprowadzili przynajmniej Dziadkowie. A potem wszystko się zaczęło kończyć – pójście do szkoły w innym, rodzinnym mieście, przeprowadzka Dziadków – zerwały się kontakty, pomieszały wspomnienia. Minęło tyle lat, że nie sposób już rozróżnić, co wydarzyło się, gdy mieliśmy jeszcze kilka lat, a co, gdy było się już uczniem pierwszych klas podstawówki. W pamięci pozostali jednak zaciężni towarzysze zabaw, którzy - mam nadzieję - wybaczą mi, iż wspominałem tutaj ich imiona...

ŁAZARZ SERCEM EUROPY

Mieszkańcy Poznania, a zwłaszcza Osiedla Św. Łazarz Rejon Targowe, przyzwyczajeni są, że na terenach Międzynarodowych Targów Poznańskich co tydzień odbywa się jakaś impreza.

Powoduje to niemałe zamieszanie komunikacyjne, zwłaszcza dla posiadaczy samochodów mieszkających lub pracujących na ulicach okalających tereny targów i z nimi sąsiadujących. Pojawienie się jednak większej liczby umundurowanych patroli nie jest codziennością. Tak było w czasie Międzynarodowej Konferencji Klimatycznej, spotkania ministrów kultury Europy i Azji oraz Sylwestrowego Spotkania Młodych. Tym razem powód był inny. Polska Prezydencja w Unii Europejskiej i to, że oprócz Sopotu, Wrocławia, Krakowa i Warszawy, Poznań został jednym z miast w których odbywały się konferencje międzynarodowe i nieformalne spotkania.

Polska prezydencja w Radzie Unii Europejskiej rozpoczęła 1 lipca 2011 r. miała dążyć do wprowadzenia UE na tor szybszego rozwoju i skupiać się na trzech priorytetach:

- integracja europejska jako źródło wzrostu,
- bezpieczna Europa,
- Europa korzystająca na otwartości

Okres sześciu miesięcy jest zbyt krótki, aby państwo sprawujące prezydencję mogło skutecznie zrealizować założone cele swojego przewodnictwa stąd koncepcja prezydencji grupowej, w której trzy kraje sprawujące po sobie przewodnictwo koordynowałyby między sobą główne cele, jakie chciałyby zrealizować w dłuższym okresie, to znaczy 18. miesięcy sprawowanych przez siebie trzech kolejnych prezydencji. Każde takie trio składa się z państwa dużego i dwóch państw mniejszych, a każda trójka to kraje „starej” i „nowej” Unii. Polska jest pierwszym i największym państwem „naszego” tria, w skład którego wchodzi Królestwo Danii i Republika Cypryjska. Strona polska rozpoczęła współpracę z Danią i Cyprzem już w lutym 2008 zarówno na poziomie Ministrów Spraw Zagranicznych, Koordynatorów ds. Przygotowań do sprawowania przewodnictwa, a także Sejmu i Senatu. Spotkanie premierów Rzeczypospolitej Polskiej i Królestwa Danii oraz Prezydenta

Republiki Cypryjskiej miało miejsce w 9. maja 2011 r. w Warszawie.

Czy założone cele polskiej prezydencji zostaną zrealizowane – pozostawiam Państwa ocenie. Wróćmy do Poznania i przypomnijmy co działo się, szczególnie w listopadzie, kiedy to nasze miasto często gościło przedstawicieli Unii Europejskiej.

W Poznaniu odbyło się 18 różnego typu spotkań, a wśród nich kilka z udziałem ministrów i urzędników wysokiego szczebla z 27 krajów Unii Europejskiej oraz liczne spotkania o charakterze eksperckim. Poznańskie spotkania dotyczyły m.in. spraw partnerstwa unijnego w zakresie migracji, umacniania infrastruktury zdrowia, równości społecznej, administracji elektronicznej, polityki regionalnej i Partnerstwa Wschodniego (Forum Społeczeństwa Obywatelskiego Partnerstwa Wschodniego). Większość spotkań odbyła się na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich, a tylko niektóre w centrach kongresowych poznańskich hoteli lub ośrodkach dydaktycznych uczelni.

Oficjalnym spotkaniem prezydencji w Poznaniu towarzyszył program kulturalny, współorganizowany i koordynowany przez Narodowy Instytut Audiowizualny. Uczestnicy konferencji mogli posłuchać muzyki na Festiwalu Muzyki Dawnej Poznań Baroque czy w czasie XI Poznańskich Dni Verdiego oraz obejrzeć wystawę zdjęć Poznania autorstwa Ryszarda Horowitza - światowej sławy fotografa. Dla wielu gości niezapomnianym był dzień 11 listopada, kiedy przypada święto ulicy.

Św. Marcin – tak hucznie w Poznaniu celebrowanym. Szczególną atrakcją były słynne poznańskie rogaliki świętomarcińskie zwłaszcza, że w hali Międzynarodowych Targów Poznańskich miejscu gdzie odbywają się najważniejsze spotkania prezydenckie ustawiono piec i je na miejscu wypiekano. Delegaci prezydencji mieli więc okazję spróbować tego charakterystycznego dla Poznania produktu regionalnego. Za kilkanaście dni zakończy się polska prezydencja w Radzie Unii Europejskiej. Oceniać ją będą zarówno politycy jak i zwykli mieszkańcy naszego kraju. Jako Poznaniacy, a zwłaszcza mieszkańcy Łazarza możemy być dumni, że tyle znakomitych osób gościliśmy w naszym mieście.

Bogumiła MAĆKOWIAK

NIEZNANI - ZNANI ŁAZARZE

Część I - Ireneusz Wierzejewski

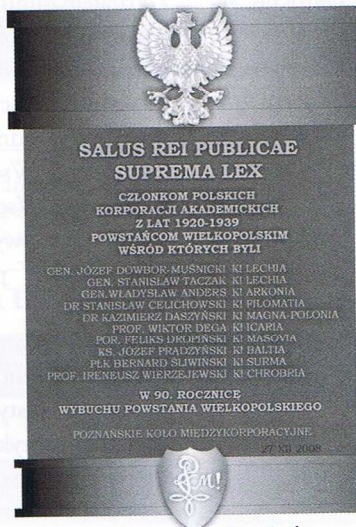
Ireneusz Wierzejewski (ur. 23 marca 1881 w Kozłowie, zm. 8 marca 1930 w Warszawie) – polski ortopeda, profesor Uniwersytetu Poznańskiego, polityk, senator II kadencji w II RP, generał brygady Wojska Polskiego.

Urodził się w rodzinie leśniczego Władysława Wierzejewskiego oraz Marii Mozykiewicz. Maturę zdał w Gimnazjum Bergera w Poznaniu, a następnie przez rok pracował w fabryce Cegielskiego. Od roku 1903 studiował medycynę na niemieckich uczelniach. Dyplom otrzymał w 1908 w Monachium. Początkowo pracował w sanatoriach, a następnie klinice chirurgii i ortopedii w Monachium. Od roku 1909 w Zakładzie Lecznico-Wychowawczym dla Kalek w Berlinie. W 1911 przeniósł się do Poznania, gdzie objął stanowisko dyrektora i naczelnego lekarza w powstającym Poznańskim Zakładzie Ortopedycznym im. Gąsiorowskich, pierwszym szpitalu ortopedycznym na ziemiach polskich, który otwarto w roku 1913.

Gdy wybuchła I wojna światowa został przez niemieckie mini-sterstwo obrony mianowany doradcym ortopedą przy V Korpusie. I. Wierzejewski specjalizował się w leczeniu postrzałowych uszkodzeń nerwów obwodowych zostając światowym autorytetem w tej dziedzinie. Założył w Poznaniu Towarzystwo PCK, a następnie na polecenie Wydziału Lekarskiego PTPN przystąpił do organizowania kursów dla sanitariuszy i pielęgniarek. Przyczynił się do zatrzymania i zabezpieczenia materiałów sanitarno-medycznych, które w dużych ilościach były zgromadzone w Składnicy Sanitarnej i przygotowane przez Niemców do wywiezienia. Od 27 grudnia organizował akcję sanitarną w Poznaniu. 4 I 1919 r. oficjalnie został mianowany naczelnym lekarzem powstania wielkopolskiego. Osobiście dowodził oddziałami sanitarnymi w czasie walk pod Szubinem i Zbąszynem oraz podczas zdobywania lotniska na Ławicy. W lutym 1919 r. otrzymał funkcję Inspektora Sanitarnego tworzących się Wojsk Wielkopolskich, z uprawnieniami dowódcy dywizji. Bezpośrednio podlegał głównodowodzącemu. Komisarjat NRL Dekretem m 84 (z dnia 6 V 1919) nadał mu na czas posiadania odpowiedniego stanowiska wojskowego charakter generała podporucznika lekarza. W sierpniu został Inspektorem Sanitarnym Frontu Wielkopolskiego, a po jego likwidacji przeszedł na front wsch. i objął funkcję Szefa Sanitarnego I Armii. Organizował i nadzorował prace

Fot. Archiwum

Fot. Archiwum

szpitali oraz punktów sanitarnych, kierował akcją ewakuacyjną podczas odwrotu I Armii w maju 1920 r. W lipcu otrzymał urlop zdrowotny i powrócił do Poznania, pozostając w dyspozycji Naczelnego Dowództwa Wojska Polskiego. 23 sierpnia przyznano mu prawo korzystania z tytularnego stopnia gen. brygady lekarza. Z końcem sierpnia zgłosił się ponownie na front wsch., jako dowódca ochotniczej kompanii sanitarnej, którą sam zorganizował. 9 października otrzymał stanowisko Inspektora Sanitarnego na DOGen. Poznań i Pomorze.

Ze względu na zły stan zdrowia, 22 X 1921 r. został przeniesiony do rezerwy. Natychmiast wrócił do pracy w Zakładzie Gąsiorowskich, a Rada Wydziału Lekarskiego UP powierzyła mu wykłady kliniczne z ortopedii i zadanie zorganizowania pierwszej w kraju kliniki ortopedii. W roku 1923 Uniwersytet Poznański mianował go profesorem nadzwyczajnym. Założył poradnię sportowo-lekarską, którą kierował do 1928. W 1928 został wybrany do parlamentu senatorem z okręgu poznańskiego. Zmarł 8 marca 1930 r. w Warszawie, pochowany w Poznaniu. Od 1962 roku spoczywa na Cmentarzu Zasłużonych Wielkopolan. Nazywany ojcem polskiej ortopedii, pozostawił po sobie wybitnych uczniów takich jak Franciszek Raszeja i Wiktor Dega, którzy kontynuowali jego dzieło. Jego imię nosiło Wielkopolskie Centrum Ortopedii i Chirurgii Urazowej przy ul. Gąsiorowskich w Poznaniu.

W 90 rocznicę wybuchu Powstania Wielkopolskiego ufundowano tablicę upamiętniającą najwybitniejszych Powstańców Wielkopolskich będących członkami polskich korporacji akademickich. Tablica umieszczona na budynku Księgarni św. Wojciecha upamiętnia obu Głównodowodzących Powstania: gen. Józefa Dowbor - Muśnickiego i gen. Stanisława Taczaka. W gronie Powstańców wymienionych na tablicy znalazł się także prof. Ireneusz Wierzejewski.

Maria ŁAZARZ

WIEŚCI ŁAZARSKIE BIULETYN INFORMACYJNY RADY OSIEDLA ŚWIĘTY ŁAZARZ ISSN 1733-9308

Wydawca
Samorząd Pomocniczy Miasta Poznania
Rada Osiedla Święty Łazarz

Adres Redakcji
ul. Wyspiańskiego 27, Poznań

Redaktor Naczelny
Tomasz Brojewski
tomasz.brojewski@gmail.com

Zastępca Redaktora Naczelnego
Marcin Tomczak

Sekretarz Redakcji
Aneta Olszak

Kolegium Redakcyjne
Filip Olszak,
Maria Łazarz,
Bogumiła Maćkowiak

Współpraca
Maria Paradowska,
Tomasz Wojciechowski,
Wojciech Wośkowiak

Projekt, opracowanie,
druk KAMA w Poznaniu

Dziękujemy za współpracę
Januszowi Ludwickowskiemu
– portal lazarz.pl

Więści Łazarzkie do pobrania również na www.lazarz.pl Redakcja nie zwraca nie zamówionych materiałów.
Zastrzega sobie prawo do skracania tekstów i adiacji.

Rada Osiedla Święty Łazarz

Zespół Szkół Gimnazjalno - Licealnych,
ul. Wyspiańskiego 27
tel. 61 866 47 34 wew. 45
Przewodniczący Rady, Wojciech Wośkowiak
- tel. 504 045 786
Przewodnicząca Zarządu, Maria Łazarz -
tel. 501 633 858
e-mail: sw_lazarz@um.poznan.pl

DYŻURY:
poniedziałek 12:00-13:30
czwartek 16:30-17:30
Zespół Szkół Gimnazjalno - Licealnych,
ul. Wyspiańskiego 27